

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת משפטים
שנת תשפ"ד

גליון
מ"ה

שיעורי חינוך

יום שני פרשת מטות מסעי, שנת תשפ"ג - קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

• אני עובד עם זהב

אם המלמד כבר נמצא בפתח כמה דקות לפני הזמן, הוא כבר יכול לארגן את השלחן שלו, את המגרות ואת החפצים שלו, ולתכנן מה הוא הולך לעשות היום, ועכשו הוא מוכן מראש עם היום שלו, הוא יצליח בעזרת השם יתברך, אבל אם הוא מגיע בשניה האחרונה זה כבר ספק עם הוא יצליח... בתחלת היום צריכים להיות מוכנים עם תכנית 'מה אני הולך לעשות היום', אי אפשר להחליט ברגע האחרון מה הולכים לעשות.

לטייל עם הילדים

מלמד צריך להגיע עם תכנית 'מה אני הולך לעשות היום', אי אפשר לתפס את עצמו באמצע היום ולראות שאין לי מה לעשות עם הילדים, ולכן גלגל לטייל.

טיול הוא לא דבר שעושים כשאין מה לעשות, טיול הוא דבר שמכינים מראש, שומעים בתחזית אם יהיה מזג אוויר יפה, ומסדרים את הלמודים מתחלת השבוע כך שהילדים ידעו כבר את כל מה שלמדו, ואז אפשר להגיד לילדים: "כלם למדו כל

מה ששכלו יותר קטן, הוא יותר חפץ בכבוד". כמה שיש פחות שכל, כך צריך יותר תשומת לב וכבוד.

בתו של רבנו קבלה פעם מכתב מאביה רבנו, והיו כתובים שם תוארים מפלגים עליה, והיא התחילה לבכות, אף אחד לא הבין למה היא בוכה, שאלו אותה: "למה את בוכה?" והיא ענתה: "שמעתי מאבא שלי ששפאדם בקטנות הדעת צריכים לשבח אותו..."

תחשבו טוב, אם אנו שאנו כבר יותר מבגרים, אנחנו כבר מלמדים - עדין אנחנו מצפים לחם וללטיפה, על אחת כמה וכמה הילדים שהרי אין להם שכל כלל, בודאי שהם צריכים חם, שיגידו להם עוד פעם: "נפלא מאוד" ועוד פעם להגיד להם מלה טובה.

אפשר להיות תקיף, אבל צריך לתת הרבה מלים טובות.

מה אני הולך לעשות היום?

הדבר הרביעי החשוב שהמלמד צריך לדעת ובקאמת זה הדברה הכי חשוב; שהמלמד יבוא לתלמוד תורה בזמן!

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנוּ מְמַשִּׁיכִים עִם הַשְּׁעוֹר שְׂמֹסֵר רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א לְמַחְנָכִים, בְּיוֹם שְׁנֵי פְרֻשֵׁת מְטוֹת מְסַעִי, שְׁנַת תְּשַׁפ"ג, בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבֶעֶרְטִי יַע"א.

ילדים הם ילדים

הדבר השני החשוב שהמלמד צריך לדעת, הוא; הילדים לא באו לתלמוד תורה כדי לריב אתי, ולכן אני לא יכול לבוא כדי לריב אתם!

ילדים הם ילדים; ילדים לא רוצים ללמד, ילדים לא רוצים להתפלל, ילדים רוצים להציק, ילדים רוצים לנצח, וכל המדות הלא טובות, ואני יעזר להם לעבד על עצמם, אני אגיד להם עוד פעם, אני אדריך אותם עוד פעם, ואני אבכה עוד פעם להקדוש ברוך הוא שיתן לי גישה טובה לדבר אל התלמידים שלי.

לתת הרבה מלים טובות

הדבר השלישי החשוב שהמלמד צריך לדעת, הוא; רבנו אומר (לקוטי מוהב"ו חלק א', סימן רב): "כל מי ששכלו קטן ביותר, צריך לחלק כבוד ביותר. כי כל

ספור בשלחן השבת

בשבוע שעבר הזכרתי אחריו השעור בדרך גמרא, שאבא צריך להכין באמצע השבוע ספור שהוא יספר בשבת בסעודה, אי אפשר באמצע הסעודה להתחיל לחפש מה לספר לילדים; הנה לי מאוד מעניין לראות שאחרי השעור נגשו אלי הרבה אברכים ואמרו לי, שאת זה הם אף פעם לא ידעו, בשבילם זה דבר חדש, - אני לא מבין, מה יש כאן לא לדעת? ... בודאי שמכינים ספור כבר מתחלת השבוע! כבר חשבתם היום על ספור שאני הולך לספר בליל שבת הקרוב.

כשאני מספר ספור לילדים אני לא מספר את זה כמו שקושרים שרוכים, אומרים את זה וזהו, 'כבר ספרתי ספור'. וגמרנו. אני מספר קדם את חציו הראשון של הספור, ואני מקנה שאחד הולך לדבר באמצע, אחד הולך להפריע, ואז אני אצטרף להתחיל לספר את הספור מהתחלה, ואני הולך להגיד: "אף אחד לא מקשיב לי", "זה ספור כל כך מעניין", אני גם מקנה שאחד ישאל משהו באמצע ויקטע לי את הספור, ואז אני יכנס לשיחה אחרת על השאלה שהוא שאל, ומזה כבר יצא עוד ספור... וכו' יחדרו בתוכם הספורים.

אם עוסקים עם ילדים אחרים מקבלים את הברכה של (תהלים לז, כו): "וזרעו לברכה", שתראו נחת אצל הילדים שלכם.

יעזר השם יתברך שתצלחו, אמן.

אי אפשר להביא הוכחה, תכף באים ימים קלים, יום שני, שלישי, רביעי, וחמישי".

אותו דבר הוא עם הקיץ בכלל, קיץ הוא זמן קשה לשבת עם ילדים, ובפרט למלמד חדש שמתחיל את המלמדות שלו בקיץ. ולכן אל תעשו החלטות על פי מה שהיה בקיץ, תכף באים ימים עוד יותר קלים עם הילדים.

ברוך השם שמקלים עליכם, יש לכם מנהל שמוכן להיות האדם הרע, הקפדן, אם אתה לא יכול להסתדר עם ילד, שלח אותו אל המנהל, תגיד לילד: "אתה חיב ללכת למנהל!" ואם המנהל יוכח שאתה שולח אליו מדי הרבה, אז הוא יגיד לך שאתה לא יכול כל רגע לשלח אליו.

העקר אתם צריכים לדעת בעצמכם ש"אני מאוד חשוב והעבודה שלי יקרה מאוד".

תפלה להשם

השם יתברך יעזר שתהיה לכם סיעתא דשמיא, ותבקשו מהשם יתברך: "רבונו של עולם תעזר לי למען לא ניגע לריק, ולא נלד לבהלה, שהעבודה שלי לא תהיה לשוא, שאני ישיר עוד פעם עם הילדים את ברפת המזון, שאני ישיר עוד פעם עם הילדים את הברכות, שאני ישיר עוד פעם עם הילדים שיש בורא עולם, שאני ישיר עוד פעם עם הילדים שהשם יתברך רואה הכל, ושהשם יתברך לא מרשה לעשות מה שאסור, ושאני יכין עוד פעם ספורים יפים לספר לילדים".

כך בהתמדה, תסגרו את החמשים, יוצאים לטייל".

כמוכן שלפני שיוצאים לטייל צריכים לדווח על כך למנהל, כדי שהמנהל ידע איפה נמצאים הילדים, אי אפשר להעלים סתם עם הילדים.

אני עובד עם זהב

אם מסתכלים על העבודה עם הילדים כעבודה חשובה; אני עובד עם זהב, ואני חשוב, אני משכנע שאני עושה טוב ואני מועיל, אז כבר מתבטלות כל הקשיות: "איך אומרים לילד?" "כמה אפשר להגיד לילד הזה?" "איך לא מתעצבנים מהילד הזה?" - כבר יודעים איך להגיד וכמה להגיד, אבל אם המלמד חושב: 'אני במלא לא מועיל כלום', הוא לא יצליח.

תכף באים ימים קלים

הייתי מדבר שיחת חברים עם המנהל, בכל יום ראשון הייתי אומר לו: "למה אני צריך ישיבה? ולמה אני צריך לכתב מכתבים?", והמנהל היה משיב לי תשובה מאוד טובה: "ביום ראשון אי אפשר לקבל החלטות, אם תחשב ביום שני להפסיק לכתב מכתבים - נראה אז, אבל יום ראשון הוא יום קשה, וביום כזה אי אפשר לקבל החלטות".

אני מדבר על זה כי המנהל כותב לי שמלמדים נגשו אליו אתמול ואמרו לו: "בשביל מה אנחנו צריכים להגיע לכאן, סתם חבל על זמננו, אנחנו במלא לא מועילים כלום", ולכן אני אומר לכם עכשו: "ביום ראשון אי אפשר להגיד כלום, מיום ראשון

• לבנות את הילדים

שפורצים בצחוק כשנותנים להם מלה טובה, זה לא בגלל שהם לא צריכים את זה, הם צוחקים פשוט כי הם לא יודעים איך להגיב למלה טובה.

ישנם שני סוגי אנשים, ישנם אנשים שהטבע שלהם הוא שהם יכולים לקבל מלה טובה, כשמישהו אומר להם מלה טובה, או שמישהו אומר להם: "את נראית מאוד טוב", "הבגד שלך מאוד יפה", היא עונה: "תודה", האדם הזה יש לו טבע פריא, הוא מקבל את המלה הטובה כאחד שמקבל מתנה ומודה בצורה יפה.

אבל יש אנשים שבאים מבתים שלא מדברים שם אחד אל השני מלים רגשיות יפות, ולכן אם הוא שומע על עצמו מלה טובה, לדגמא אם אתה אומר לו: "אתה נראה מאוד טוב", - הוא נכנס לפחד, הוא לא יודע מה אתה רוצה ממנו, כי זו הפעם הראשונה שהוא שומע מלה טובה!

אבל זה העקר שצריכים לזכור, אני בא לתלמוד תורה, אני באה לבית החנוכה, כדי להחיות ילדים, לחזק ילדים, ולבנות ילדים

המשך השיעור בעזרת השם בשבוע הבא.

בקול ברסלב

לשמיעת כל שיעורי הינוך

(באדיש)

מראש הישיבה שליט"א

בקול ברסלב

הקישו 1-2-4-2-1

- שמעו והנהי נמשכב -

להרביב אותיות, קריאה, סדור ותהלים, ובפתות הגבוהות יותר לומדים כבר דברים יותר קשים, אבל כל הדברים האלו הם רק דרך לנהל מוסד, שיהיה הכל בצמצום בכלי, כי אי אפשר לשבת כל היום ליד אדם ולהגיד לו: "אתה טוב", "אתה טוב", "אתה טוב", זה לא נכנס לאזן, ומה שכבר נן נכנס לאזן יוצא בחזרה...

אבל במח אני צריך לזכור שאני בא אל הילדים בשביל דבר אחד - "לבנות את הילדים", לתת להם מלים טובות: "אתה נפלא", "אתה משהו מיוחד", ולהחדיר בילדים בטחון עצמי שיידעו 'אני כן חשוב', 'אני כן יכול'.

לחפש את הנקודות היפות

מאוד מאוד חשוב לתת מלים טובות.

אין כזה דבר שילד הוא כלו רק רע, אין כזה דבר; כל ילד יש לו דברים יפים אמתיים שהוא מצטיין בהם במיוחד, צריכים רק לחפש ולמצא את הנקודות היפות, להתבונן בהן היטב ולהתחיל לאהב את זה, ואם אוהבים ילד, היילד מרגיש את זה, היילד מרגיש: "יש לי מישהו שמדבר אלי יפה", "יש לי מישהו שאוהב אותי", "יש מישהו שמעריך אותי".

אני בא להחיות ילדים

לפעמים יכול להראות למלמד או למורה על ילד "הילד הזה הוא ערמומי, הוא אדיש, הוא לא צריך אותי", והמלמד באמת משכנע שהילד לא צריך אותו, כי כשאני נותן לו מלה טובה רואים שהוא לא צריך את זה, כי הוא מחיך ככה לעצמו... דעו לכם שהילדים

בעזרת השם יתברך אנו מביאים לפניכם שיעור נוסף שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים, ביום רביעי פרשת נשא שנת תשפ"ג.

ראש הישיבה שליט"א התחיל: אני מאוד שמח שאני יכול לתת חזק למלמדים ולמחנכים.

עם מי אני עובד

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו מביא באשר בנחל את מה שאומרים חכמינו הקדושים: (ספרי נשא, פסקא א) "אין מחזקין אלא למחו זקין" ומוהרא"ש מביא שצדיקים מפרשים כך: "אין מחזקין אלא למחוזקין", נותנים חזק רק לאלו שנותנים חזק לאחרים; מלמדים, מורות, וכל אלו שעוסקים בחנוכה הפנים והבנות, הם צריכים הכי הרבה חזק.

החזק הכי טוב הוא שיודעים "עם מי אני עובד" ו"בשביל מי אני עובד"; אני עובד עם נשמות; עם נשמות ישראל! אני עובד בשביל הקדוש ברוך הוא!

לבנות את הילדים

מלמד ומורה צריכים לדעת: העבודה שלי היא לבנות את הילדים, להפיח בהם אמונה, ובטחון עצמי שיידעו "אני כן יודע", "אני כן שוה" - זהו העקר, הדבר העקרי אשר שבשבילו באים אל הילדים, וזה מה שצריכים להחדיר בילדים.

בנודאי שיש סדר יום, צריכים לדרש שהילדים יהיו בזמן, מתפללים ולומדים, ועומדים על כך שהילדים ידעו את הלמודים, כל גיל לפי ההבנה שלו, בפתות הנמוכות מלמדים את הא-ב,

מה עושים בשהבת לא רוצה לצית לנו?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה רבה על כל החזוק. התברכתי ברוך השם בשני ילדים מאירים, ואני מודה להשם על זה, אבל יש לי בעיה עם בתי הגדולה בת הארבע שלא מקשיבה למה שמדברים אתה, היא לא שומעת בקול אביה ואמה.

כבר נסינו את כל סוגי הדרך, אבל שום דבר לא עובד אתה. אנחנו מאד עקביים, היא לא מקבלת כל מה שהיא דורשת, ועם זה היא כבר למדה להשלים, אבל כשזה מגיע לדברים שאומרים לה לעשות, למשל ללבש פיגמה, לא להציק לתינוקת וכו', אז ממש אין עם מי לדבר. היא מתרנגת ומשתוללת, היא שוברת ושופכת דברים, והדבר היחיד שיכול לעצר אותה זה רק סטירה.

אנחנו יודעים שזה לא הדרך הנכונה, אבל אין לנו ברירה אחרת. אנחנו יודעים שראש הישיבה לא אוהב מלכת לשעורי הנחית הורים או למטפלים. בבקשה תעזרו לנו כי אנחנו כבר לא סובלים את זה, איך אפשר לגרם שהיא תצית להורים?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' לסדר כי תבוא לאומן, י' אלול, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך

ככה זה כל הילדים, כל הילדים משתוללים ולא מציתים; ככה ילדים נולדים. פתוב (איוב יא, יב): "ועיר פרא אדם יולד", בן אדם נולד עם מדות רעות כמו חמור בלי שכל; צריכים להתיגע כדי לעבוד על המדות. העבודה של הורים זה לעזור לילדיהם שהם יוכלו לעקור את טבעם הרע.

כשהילדים עדין מאד צעירים זה הזמן לשנות את טבעם, שהם יציתו; ילדים מנסים בכל האמצעים לנצח ולא לצית להורים. הורים לא צריכים לפחד להעמיד גבולות חזקים שהילדים יציתו, צריכים לנסות בכל האמצעים לשבור את העקשנות של הילדים, אם צריך סטירה קטנה, נותנים סטירה קטנה, עד שהילדים לומדים לצית.

זה עבודה מאד מאד קשה אבל אחר כך זה משתלם, אם משקיעים פחות חזקים בחנוך הבנים והבנות, כשעוזרים לילדים להכניע את טבעם הקשה, רוים אחר כך הרבה נחת מהם; הם גדלים לאנשים בריאים והולכים בדרך התורה.

בזה שנותנים לילדים כל מה שהם רוצים, מרשים להם

לעשות ככל העולה על רוחם, בזה לא נהיים הורים אהובים. שלמה המלך אומר (משלי יג, כד): "חושף שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר", הורים שלא אומרים מוסר לילדיהם שונאים אותם, והורים שפן אומרים מוסר - הם אוהבים את ילדיהם. שואלים חכמינו הקדושים (שמות רבה א, א) כשהורים שומעים שמישהו הכה את הילד שלהם הם הרי ינקמו בו, איך יכול הפסוק לומר שהורים שלא מכים את ילדיהם שונאים אותם? "ללמדך, שכל המונע בנו מן המרדות סוף בא לתרבות רעה ושונאהו".

כמוכן שצריך לזה הרבה סבלנות, זה לא הולך ביום אחד; ילדים לא משתנים ביום אחד, צריכים לחרש ולזרע עד שרואים פרות אבל כשיש סבלנות רואים הרבה נחת.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה ונחתימה טובה ושנה טובה ומברכת.

....

(עצתו אמונה פרשת כי תבא תש"פ)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים) שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / אנגליה 03303502363 / ארגנטינה 438-320-9090

קול ברסלב

חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / אנגליה 03303502361 / ארגנטינה 1552354370 / בלגיה 3235003461

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com